

Ved behandlingen i folketinget i foråret 1956 af tekstiltoldforslaget blev der, som det fremgår af betænkningen fra det i den anledning nedsatte folketingsudvalg, rejst spørgsmål om at skabe en domstolslignende ankeinstans, for hvilken spørgsmål vedrørende toldadministrationens tariferingsafgørelser skulle kunne indbringes, og som — i samme omfang som hidtil finansministeren — skulle kunne træffe en endelig afgørelse heraf. Finansministeren var med udvalget enig i, at den hidtidige ordning burde tages op til revision, og at der efter forhandling med de interesserede erhvervsorganisationer skulle udarbejdes et lovforslag, som tog sigte på at få skabt en ankeinstans som foran nævnt.

Særlige lovregler om anke af tariferingsafgørelser, der forlængst af højesteret med holdepunkter i toldlovgivningen var blevet fastslået at henhøre ikke under domstolenes, men under administrationens afgørelse, blev fastsat ved lov nr. 67 af 1. april 1911 om behandlingen af toldtvistigheder. Ifølge denne lov, som lovgivningsmagten simpelthen lod hvile på den af domstolene knæsatte deling mellem administrationens og domstolenes kompetence, afgøres sådanne sager af finansministeren, som dog, forinden afgørelse træffes, skal indhente en udtalelse fra et udvalg, nedsat af det i toldlovens § 44 omhandlede toldråd. Dette sidste var det nye i den nævnte lov.

Den nu foreslåede ordning tilsigter alene, at et nævn på tre medlemmer træder i stedet for finansministeren og toldrådets appeludvalg for så vidt angår de omhandlede administrative afgørelser. Dette tilkendegives i den foreslåede lovtæst ved, at det er nævnet, der „har den endelige administrative afgørelse“.

Der tilsigtes derimod ikke nogen ændring med hensyn til domstolenes hidtidige kompetence på det omhandlede felt. Det bemærkes, at man har overvejet — ganske som i loven af 1. april 1911 — udtrykkeligt at konstatere, at denne kompetence forbliver som hidtil. Man har dog foretrukket at undlade at berøre dette spørgsmål. Herved sikres det, at den før 1. april 1911 i den omhandlede henseende fastlagte tilstand bliver udgangspunkt for eventuelle nye domstolsafgørelser. Tilføjes må det dog, at det her næppe vil blive uden betydning, såfremt der nu lovfæstes en ankeinstans af den foreslåede karakter.

I forslaget har man — udover sager om varers tarifiering — som henhørende under nævnet medtaget sager, der vedrører værdiansættelse efter toldlovens § 7 b. Sådanne sager afgøres efter de nugældende regler — ligesom tariferingssager — endeligt af finansministeren, som dog forinden skal forelægge dem for det i nedennævnte lov om forskellige forbrugsafgifter omhandlede nævn. Man har fundet det naturligt, når der nu skal ændres ved den hidtidige ordning med hensyn til behandlingen af klager over toldadministrationens tariferingsafgørelser, under den ønskede nye ankeinstans tillige at henlægge behandlingen af klager over administrationens afgørelser med henhold til toldlovens § 7 b. Man vil herved opnå, at der for så vidt angår anke af afgørelser i henhold til toldloven kun bliver een instans og een procedure i de sager, der ikke er under domstolenes kompetence.

En lignende ordning som den nu foreslåede med et nævn på tre medlemmer kendes indenfor forbrugsafgifternes område, jfr. lov nr. 22 af 11. februar 1955 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m. § 26, lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger § 21 og lov nr. 44 af s. d. om forskellige forbrugsafgifter § 19. Det nye nævn er da også foreslået sammensat på ganske samme måde som de foran omtalte tre nævn, hvor 2 af medlemmerne er dommere, medens det tredje medlem er en embedsmand i finansministeriet.

Efter forslaget ophæves det i toldlovens § 44 omhandlede toldråd, som foruden den foran omhandlede opgave vedrørende appelsager også har til opgave at drøfte spørgsmål vedrørende toldlovgivningen m. m. Rådets virksomhed i sidstnævnte henseende har i adskillige år været af meget beskeden omfang, og efter at der nu er nedsat dels en toldkommission dels et toldforvaltningsudvalg — jfr. før omtalte betænkning fra det i anledning af tekstiltoldforslaget nedsatte folketingsudvalg — må man anse det for rigtigt at ophæve rådet.

III.

Den foreslåede tilføjelse til § 6, stk. 1, i loven om forskellige forbrugsafgifter skal forhindre omgælder af beskattningen af colaholdige varer derved, at lignende stimulerende drikkevarer fremstilles uden anvendelse af colæekstrakt.